

Leiskitēs apgaubiami Meilēs

ANNA

Orig.: Anna. *Pozwólcie ogarnąć się miłości*
Wydawnictwo Michalineum, Warszawa (Struga) 1996

Vertimas: Greta Lemaņaite

Įvadinės sekcijos vertimas: Bronisław Słowikowski

Turiny

Ivadas	5
Ižangos žodis	7
I Dalis	11
II Dalis	43
III Dalis	61
IV Dalis	83
V Dalis	117

Įvadas

Knygos pavadinimas „Leiskitės apgaubiami Meilės“ sako apie Dievo meilės paslaptį, Dievo, kuris pirmas pamilo žmogų ir trokšta pripildyti jį savo vertybėmis. Pavadinimo žodžiai išreiškia nukreiptą į žmogų Dievo kvietimą pasikalbėti. Tikras šios knygos autorius yra pats Dievas. Tačiau Jis yra dvasia, kurios žmogaus akys betarpiškai pamatyti, o žmogaus ausys betarpiškai išgirsti negali. Todėl Dievas panaudoja žmones kaip Jo išrinktus tarpininkus skirtus šiam ypatingam uždaviniui. Suteikia jiems ypatingą gabumą, kurio dėka savo dvasios viduje jie „girdi“ paslaptinę Dievo balsą, skirtą jiems patiems, arba kitiems žmonėms.

Tokiems žmonėms priklauso Anna, kuri šį vidinį balsą, idėjų supratimą išreiškia gimtosios kalbos žodžiais ir išlieja juos popieriuje. Taigi Anna yra šios knygos bendroji autorė tokiu mastu, kad laisvu pasirinkimu ir su pilnu pasitikėjimu priėmė Dievo intelektualinį kreipimąsi ir suteikė jam išorinį kalbinį pavidalą, kurį galima taip pat išversti į kitas kalbas ir kuris yra suprantamas kiekvienam žmogui, kuris ieško savo gyvenimo prasmės ir aukščiausio tikslo.

Paprastose knygose būna kažkoks dalykiškas turinys, su kuriuo jų autorius nesusitapatina. Tuo tarpu mūsų knygoje po jos išoriniu kalbiniu pavidalu yra gyvas, dvasinis ir neišnykstantis meilės kreipimasis, kuria yra pats Dievas. Tai amžinas žodis skirtas žmonėms tam, kad privesti juos prie tikros laimės, kuri kaip saulė savo spinduliais šildo ir apšviečia, bei sąlygoja kiekvieną gyvenimą žemėje.

Dievas, visų žmonių Sutvėrėjas, myli juos kaip savo vaikus ir nukreipia į juos vidinę kalbą, kad atskleisti visiems, ir kiekvienam atskirai, šią amžinai apdovanojančią meilę. Jis abipusiškai tikisi nuo žmogaus, kad jis šia meile patikės

ir atsakys į ją savo meile.

Bet žmogaus valia yra laisva. Abejojantis ir nepasitikintis žmogus gali atmesti Dievo meilės apsimušimą, gali būti nepaklusnus Dievui. Dievas gerbia šią laisvę ir nenori jos prislėgti savo neribotos galybės paveikslu. Jis švelniai kreipiasi į laisvą žmogų ir kviečia jį, kad atsilygintų savo meile ir leistų Dievui įkurti savo širdyje Dievo Karalystę. Kai žmogus taps Dievo draugas, jo valia susivienys su Dievo – visų žmonių Tėvo – išganytojiška valia. Tuomet žmogaus širdis atsivers šiai tėviškai meilei, kuria Dievas apima kiekvieną žmogų. Bendradarbiaudamas su ja, jis aktyvia artimo meile liudys savo broliams ir seserims apie savo susitikimą su Dievo meile.

Knygos „Leiskitės apgaubiami Meilės“ skaitymas skatina tokiam atsidavimui Dievui, skatina atsiverti Dievo dovanų gausumui. Esu įsitikinęs, kad tas, kuris ją perskaitys, leis apimti save Dievo meile, paskatins kitus šios knygos skaitymui, bei stengsis, kad knyga būtų išversta į kitas kalbas.

Kun. prof. dr. Jan Sieg S.J.

Krokuva, 1998 m. kovo 30 d.

Įžangos žodis

Visados įsivaizdavau sau Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį, kaip savo artimiausią bičiulį ir ilgėjausi Jo bičiulystės. Tik-tai nežinojau, kokių keliu eiti, kad tą bičiulystę pasiekti ir niekas man to kelio neparodė. Buvo taip, kad būdama katalikė, kuri dalyvauja Šventose mišiose, vis jaučiausi nemylima, atmesta ir Dievo akivaizdoje neturinti jokios, net mažiausios vertės. Ieškojau daugelyje kelių ir pagaliau charizmatiniame judėjime susitikau su gyvu, artimu ir mylinčiu Dievu, kuris kalbėjo su mumis ir mūsų lūpomis guodė kitus. Kai pradėjau užsirašinėti (kad nepamirščiau) žodžius, kuriuos girdėjau, pokalbiai tapo kaskart ilgesni. Dievas pats juos pradėdavo, atsakydavo į abejones, pasakojo apie savo meilę mums ir paskatindavo. Tuomet prisiminiau, kad jau nuo daugelio metų girdėjau trumpus meilės žodžius, dažniausiai po Šventos Komunijos, bet galvojau, kad tai natūralu, kad kiekvienas tokius žodžius girdi. Vis tiktai nemokėjau palaikyti tokio pokalbio. Bijojau, nes man taip atrodė, kad tai būtų šventvagystė, kad tai neįmanoma paprastam, pasaulietiškam žmogui, kuriuo aš esu. Pagaliau niekas manęs ir neparagino taip daryti. Dabar padrąsinta, vienam vienuoliui patarius, pradėjau užrašinėti kaskart ilgesnius pokalbius, įtikinančius mano sąmonę, kad esu mylima. Praėjo keli metai, kol pasijutau tvirta, apsupta Jo meilės ir joje panarinta. Mūsų Viešpats kalbėjo:

„Atsakau tau, kadangi esu tavo tikras Bičiulis. Tai reiškia, kad ne tiktai tu trokšti draugystės su Manimi, bet visų pirma Aš noriu būti tavo draugas. Dievas nekeičia savo meilės. Aš nekeičiu savo palankumo ir niekuo negalima manęs atgrasinti. Todėl prieik arčiau vaikeli ir negalvok daugiau apie savo nepastovumą, atšalimą ir tinginystę, nes

tokie jūs – žmonės - esate, bet galvok apie Mane, Kuris tavęs laukia su ta pačia begaline meile.“

Aš esu absoliučiai įsitikinusi, kad tokia meilė apima kiekvieną žmogų žemėje. Viešpats pasakė, kad pasirinko mane (jau 1947 ar 1948 metais atsidaviau Jo valiai, visiškai sau neįsivaizduodama tokios „netipiškos“ tarnybos), kad būčiau Jo balsas ir „... dabar noriu to, kad būtų sustiprinti tie, kurie į Mane kreipiasi. Pasakyk, kad su jumis kalbu — kai manęs prašote — kad jus padrąsinti, paskatinti, paguosti ir nuraminti, nes jūs Man svarbūs. Šiais laikais, kurie yra jums taip labai liūdni, sunkūs ir skausmingi, kuomet jums atrodo, kad blogis pasaulyje nugali, Aš trokštu priartėti prie jūsų taip, kad kiekvienas galėtų Mane pažinti koks Aš esu, pasitikėti Manimi, tikėtis Mano pagalbos ir patikėti Man save ir savo artimuosius. Taip labai trokštu apsaugoti jus nuo baimės ir nevilties, pripildyti jus mano buvimo, apgynimo ir globos saugumu (...) Aš trokštu padėti kiekvienam iš jūsų, su kiekvienu bendrauti, kalbėtis ir kiekvieną Savimi prisotinti.“

Tuomet pradėjau prašyti parodyti man teisingą kelią priartėti prie Dievo mūsų laikais tokiems paprastiesiems „pilkiems“ žmonėms, tokiems kaip aš, kuriais niekas nesidomi ir neparodo jiems tinkamo kelio, o kurie ieško gyvo ir artimo Dievo ir kurie Jo ilgisi. Prašiau: „Tėve, nurodyk bent svarbiausius etapus ir sąlygas tiems, kurie su Tavimi pastoviai nesikalba, o gal būt labiau už mane nori Tave sekti ir mažiau turi ydų, o daugiau geros valios“. Norėjau, kad apsaugoti kitus nuo tų dešimčių ieškojimo ir tamsybės metų, bet galvojau apie kažkokius punktus arba trumpus nurodymus. Mūsų Viešpats atsakė:

„Džiaugiuosiu dukra, kad galvoji apie kitus ir prašai mane jiems padėti. Kadangi to trokšti, tai pasakysiu Tau, bet pasiruošk ilgesniam ir sistemingam darbui ... Juk žinai, kad kiekvienas iš jūsų yra kitokias ir geras mokytojas remiasi mokinio gebėjimais, kad kuo labiausiai jį pamokyti. Bet kelias į Mane yra vienas...“

Ir prasidėjo diktavimas (nuo 84 metų IX 4 d., baigiau 85 metais V 14 d.). Per visą tą laiką sirgau. Stuburo liga neleido per mėnesį laiko atsisėsti, delno sąnario arba pečių uždegimas dažnai nutraukdavo rašymą, o kai baigiau, Viešpats paklausė:

„Ar nori žinoti dukra, kokį pavadinimą parinkti mūsų kūriniui? Paklausk Manęs atidžiai: Mano žodžiai skirti kiekvienam, kuris juos skaitys taip, lyg jis būtų vienintelis žmogus žemėje. Su juo, kaip tik su juo trokštu užmegzti bičiulystės ryšius ir sakau jam tai, nes jeigu būtų kitaip, nepasiektų jo šie mano meilės Žodžiai. Jeigu ne mano širdies karščiausias troškimas, nebūčiau tau jų pasakęs ir niekad nebūtų užrašyti, perrašyti ir neišplistų taip, kaip įvyks. Mano Meilė siekia visokiausių įmanomų galimybių, kad priartėti prie jūsų, padėti jums, apimti jus mano globa, išgelbėti, išgydyti ir padaryti laimingais. Virš visų ribojimų, barjerų ir padalijimų kuriuos sukūrėte, kreipiuosi į visus, kadangi visi jūs esate mano mylimais vaikais. Ir nepažįstu „geresnių“ ir „blogesnių“. Kiekvienam iš jūsų aukoju Save ir mano neribotas pagalbos galimybes skiriu kiekvienam. Jeigu jūs patys sukuriate padalijimus ir ribojate pasirinkimo teisę, verto žmogaus gyvenimo galimybę ir galimybes tą pasiekti daugeliui jūsų brolių, jeigu draudžiate prieiti prie Manęs, primetate savo sąlygas, smerkiate, ribojate ir kliudote jūsų broliams prieiti prie Manęs — Aš pats išeinu priešais ir ieškau jų, asmeniškai kviesdamas kiekvieną. Kviečiu jus, sulaikau jūsų bėgimą mirties linkui, kad panorėtumet sustoti akimirkai ir pakalbėti su Manimi. Pažinti Mane. Įsitikinti, koks esu iš tikrųjų. Ir kad kiekvienas iš jūsų sužinotų, kad yra be galo ir nekintamai mylimas. Kad jis turi bičiulį – Dievą.

Dabar, kada esate baisiausių žmonių įvykių išvakarėse, noriu, kad pergyventumet šį laikotarpį kartu su Manimi, kadangi tik manyje surasite paramą, apgynimą ir tiktai Aš esu tu, kuris rūpinasi jumis ir nori jus išgelbėti. Išskyrus Mane, neturite nieko kito, kas rūpintūsi jūsų likimu.

Bet visoki yra jūsų požiūriai, baimės, klaidingos nuomonės. Ir nedaugelis jūsų kreipiasi į mane. O reikalingas esu visiems, nes be manęs pražūsite.

Todėl labai stengiausi, norėdamas įgyti jūsų meilę, pasitikėjimą ir tikėjimą ir taip darau lig šiol. Tačiau – atitinkamai su laikais - mano pagalba yra skirtinga. Dabar pats kreipiuosi į jus: Bičiuliai! Ateikite pas Mane, Aš jus apsaugosiu, nes jus myliu. Kviečiu jus draugystei su Manimi. Ateikite pas Mane visi. Nebijokite manęs. Pažinkite Mane. Supraskite mano besąlygišką meilę ir susirūpinimą jumis.

Supraskite mano globėjišką, gailestingą prigimtį, mano romumą, kantrybę ir palankumą jums. Pažinkite taip pat savo orumą ir jūsų didžiulias privilegijas, kuriomis jus apdovanojau.

Pažinkite savo teisę draugauti su Manimi. Nebijokite daugiau. Aš jūsų neteisiu ir nebaudžiu, aš myliu jus, kurie iš mano meilės sukurti ir gyvenate. Ištiesiu jums ranką draugystei. Panorėkite priimti Dievo ranką ir draugaukime, dabar ir mano namuose, kuriuos jums atidariau. Leiskite apimti save meile. Visi. Visa žmonija. Visi mano numylėti vaikai.“

Parink tokį pavadinimą, koks tau atrodys labiausiai atitinkantis mano ketinimą. To Sau linkiu.

Pasirinkome: „Leiskitės apgaubiami Meilės“.

I DALIS

1

Žodžiai Mano bus kaip mokslas mokykloje – nuo pačių paprasčiausių link vis sudėtingesnių, kol galiausiai kiekvienam pateiksiu tik būtinas nuorodas savarankiškam mokymuisi. Juk žinai, kad visi jūs esate skirtingi, ir geras mokytojas remiasi mokinio sugebėjimais, kad galėtų jį kuo daugiau išmokyti. Tačiau kelias į Mane yra tik vienas.

Rūpinuosi kiekvienu iš jūsų, kiekvienam asmeniškai padėdu, kiekviena po šimtą kartų gražinu iš neteisingo kelio. **Ir visi jūs Man vienodai rūpите.**

Nuorodos Mano bus aiškios ir paprastos, nes juk ne teologams jas duodu, o tiems, kurie Manęs ieško pilkos dienos darbuose, gyvendami ir dirbdami pasaulyje, suvargę ir sugriuvę po našta, kurią ant jų pečių krauna pasaulio neteisybė ir pyktis.

Taip labai Man jūsų gaila. Taip labai noriu jums padėti. Nuimsiu nuo jūsų našta ir paliksiu tik tai, kas būtina. Noriu, kad kelionė pas Mane būtų džiaugsminga, o ne liūdna.

Mano Kryžius yra jos pradžioje – ne jūsų.

Mano meilė atveria jums Dangaus Karalystės vartus.

1 Jn 4, 9-10

Mano auka aukoja jums Dievo Sūnų.

Aš ir visada tik aš, Dievas-Žmogus, Dievo Sūnus ir Žmogaus Sūnus, esu jūsų atpirkėjas, Išganytojas, Tarpininkas ir Mokytojas.

Rom 5, 8

Esu Vartai ir Kelias, Šviesa, Kuri jus apšviečia, ir Meilė, Kuria jums atsiduodu, kad gyventumėt.

– Aš – visada dovanuoju. Jūs – tik priimate.

– Mana yra – veikla jumyse. Jūsų – priėmimas.

– Galite priimti Mane, o Manyje – visa tai, kas yra ir gyventi su Manimi.

– Galite atmesti Mano Meilę, Mano Auką – už jus, kuri jus nuolat ir visados apšvarina prieš Tėvą ir gražina gyvenimui – ir eiti pas savo dievukus.

Jūsų pasirinkimo laisvė yra jums jau pasaulio pradžioje duota teisė ir niekada nebus iš jūsų atimta.

Susitikimas jūsų su Manim, tvarinio su Tvėrėju, vaikų, atgautų, bet vis dar klaidžiojančių, su Mielaširdinguoju Tėvu; žmogaus susitikimas su Dievu visuomet vyksta laisvomis sąlygomis ir niekuomet kitaip.

Aš esu Laisvė. Kas ateina pas Mane – tampa iš tikrųjų laisvas.

Sukviečiau jus iš visų pasaulio kraštų.

Visuose gyvenimo įvykiuose tampate – su Manim – laisvi savo pasirinkimuose, nes Aš esu jūsų ŠVIESA, TIESA IR KELIAS. Aš Jus stiprinu jūsų proto ir valios pasirinkime, apdovanoju jus ištvėrme ir drąsa.

Gyvenu jūmyse ir kovoju už jus. Balsą Mano aiškiai girdite savo sąžinėje ir tuomet nieko pasaulyje nėra už jus stipresnio, kas galėtų jus įveikti.

Manyje yra jūsų laisvė, jūsų nepriklausomybė.

2

Neinate pas Mane, bet einate su Manim, jūsų Vadovu ir Mokytoju – pas tėvą, laukiantį jūsų jums paruoštoje ir priklausančioje amžinojoje tėvynėje, kurioje žmogaus širdis pagaliau suras poilsį ir paliks ramybėje, džiaugsmo ir visų troškimų bei godų, ieškojimų bei norų išsipildyme.

Aš, jūsų Išgelbėtojas ir Vadovas, atiduodamas jums Save Patį, skubu, kad galėtumėte jau čia, žemėje, atrasti save tokius, kokie esate iš tikrųjų, taigi apvilkiti šventiniu rūbu, iškilmingu, baltu kaip sniegas Dievo Vaikų rūbu.

1 Jn 4, 19.15-16

Pradžioje buvo, yra ir bus DIEVO MEILĖ.

Esate mylimi besąlygiškai. Dievo Meilė panoro jūsų ir tapote būtimi. Gyvenate apgaubti Meile, kuri yra nekinanti ir nesunaikinama. Ji ištaiso visas klaidas, padeda jums, gydo ir gelbėja. Nei vienas žmogus – kol gyvas – niekada nebuvo ir nebus už Dievo aplinkos, kuri yra Meilė.

Kadangi gali pasirinkti, nes yra tikrai laisvas. Pasirinkimui gauna gyvenimo laiką. Kitaip – gyvenimo laikas yra jūsų pasirinkimų bei juos apibendrinančio galutinio pasirinkimo laikas.

3

Nediktuoju tau iš vadovėlio, bet sakau tau ir kitiems apie kelionę į Danguos Karalystę, kuri yra jūsų tikrieji ir amžini gimtieji namai, kokius paruošiau jums ir plačiai atvėriau, kad grįžtumėte pas Mane – Jūsų Tėvą; tad noriu pašalinti jums iš kelio tikrąsias ir išgalvotas kliūtis. Brangus Man jūsų betarpiškumas, atvirumas ir paprastumas. Teologų kalbą palik teologams. Mano mylimiems paprastiesiems įvairiausių amatų žmonėms reikia Manęs Paties, o jie trunkosi į sienas mokslinių knygų, kurios taip labai atskyrė juos nuo Manęs ir uždangstė mano paprastumą ir meilę, reikalaujančią iš kiekvieno iš jūsų paprasto žmogiško abipusiškumo.

Kiekvienas juk buvo „išrinktas“ per tai, kad buvo prikeltas būčiai. Nei viena būtis neatsirado nelaimėi. Visos yra tam, kad būtų laimingos, o jeigu to nenori – kadangi apdovanojau jus pasirinkimo laisve – tai yra kiekvieno asmenišką sprendimą.

Gyvenimas – tai pasirinkimas, begalė pasirinkimų, iš kurių susideda galutinis sprendimas būti su Manim amžinai arba likti vienišam – prieš Mane. Aš stengiuosi apsaugoti jus, gelbėti jūsų gyvenimą ar sveikatą, vedu, įtvirtinu, skatinu ir padedu tiems, kurie panorės pasitikėti Manimi.

Dėl to žmogaus pasitikėjimas yra vienintelis – galimas jums – atsakymas į Begalinę ir Nekintančią Dievo Meilę.

Taigi dabar kalbėsime apie pasitikėjimą – jūsų dovaną Man, jūsų atsakymą.

4

Paklausiau Dievo, ar Dievas nori, kad studijuočiau teologiją. Dievas manęs neatkalbinėjo, pasakė:

— Žodžius Mano suprasi geriau, kai gausi visokeriopus reikalingus paaiškinimus. Tam vieni pašvenčia savo gyvenimą pažinimui to, kas juos traukia labiausiai, kad galėtų

savo žinias perduoti kitiems, ištroškusiems jų. Naudokis tomis žiniomis, bet nesigilink į jas. Svarbesnis už žinias apie Mane yra Manęs pažinimas. Be to Pats aiškinsiu tau tai, kas tau atrodys sunku ar painu.

Tavo pokalbiams su manimi tos žinios tau nebus reikalingos – kaip manei – kadangi kalbėdamas apie visus, kalbu paprastai, aiškiai ir suprantamai kiekvienam. Jėzus taip kalbėjo ir tokie yra Dievo mokymo metodai, Kuris trokšta būti prieinamu kiekvienam žmogui.

Tegul tad tavo mokslo tikslas bus artimesnis pažinimas Mano Rašto, o per jį Mano Sūnaus ir Jo Išganymo Plano, kuriame ir tu dabar dalyvauji.

Mokslas vysto proto valdžią, bet neplečia tavo dvasios gyvenimo, jeigu netrokšti to iš visų jėgų, kad tarnautų ji tavo meilės Man pagilinimui. Tačiau vis tik pažinimas tau padės pamatyti Mane, gyvenantį amžinybėje ir tarp jūsų, dirbančio jūsų laimei, apsireikš tau Meilė Mano. Pilniau ir greičiau Mane pažinsi, kadangi Aš bendradarbiauju su Manęs ieškančiu žmogumi. (...)

Daryk viską taip, lyg turėtum daug laiko. Ką žmogus pabaigs, o ko ne, Aš apie tai sprendžiu. (...)

Dabar eik tik ten, kur tai yra būtina, svarbu ar reikalinga, o visur, kur esi – turėk Mano Sūnų už draugą. Jis trokšta būti su tavimi.

— Kodėl?

— Todėl, vaike, kad su tavo silpnumu – be Jo – džiūsti, o Jis trokšta, kad tu augtum, vystytumeis, būtum sveika ir pergvena dėl to, kad tau trūksta pasitikėjimo ir meilės.

— Neturiu jos.

— Teisingai sakai, kad neturi meilės ir gali ją gauti tik iš Manęs, bet – kad gautum – reikia prašyti ir trokšti, o tokia neapsakomos vertės dovana ar nereikalauja pastangų?

— Tai tiesa, Tėve.

5

Pačiu sutvėrimo aktu sušaukiau jus nesibaigiančiai laimei. Gausiai apdovanojau.

Atleidau ir atleidžiu jums visada, kada tik prašote to manęs. Sūnus Mano pasiaukėjo Pats kaip Mano teisingumo

atpirkimas ir ištrynė Savo Kraju jūsų kaltes.

Turite laisvą valią, gebančią išmintingai rinktis sąžinės šviesoje. Jūsų sielos vis dar ieško manęs, kaip gėlės Saulės. Būtinai esu jūsų buvimui ir augimui, kaip jūsų kūnams yra būtinas oras ir šviesa.

O Aš kiekvieną jūsų šaukiu vardu, kad sudaryčiau su juo Meilės ir Draugystės Sąjungą.

Kas Manęs ieško, tas randa, o kas atranda ir nori eiti su Manim, tam aš tampa gynybos siena, Tėvu, Mokytoju ir Draugu ir Mano globa apgobiu jį ir maitinu Meile.

Kas yra prie Manęs, yra saugus ir niekas pasaulyje nesugebės jam grąsinti.

Kas Mane šaukia – tam atsakysiu, o kas pats negalės eiti su Manim – dėl savo silpnybės – pas tą Aš skubu ir Pats jį pakeliu.

Myliu jus. Dievo buvimas yra meilė. Meilė Mano maitina jus ir saugo. Ji palaiko jūsų buvimą, pripildo jus ir praturtina. Yra jūsų augimo ir žydėjimo dirva. Iš Jos gyvenate ir Joje panardinti esate.

Jei kuris nors iš jūsų pažins šią tiesą ir panorės Manęs savo širdyje, kaip tą norą gali išreikšti? Ar žodžiais? Ne. Žodžiai gali būti tušti, bet žodžiai, paremti valia, tampa veiksmu, o veiksmas yra faktas, tikras meilės įrodymas.

Toks įrodymas buvo Abraomo sūnaus aukojimas. Atsakymas pilnas, vertas žmogaus, įpareigojantis Dievą begaliniam gailestingumui ir dosnumui. Žmogaus atsakymas: „Gavau viską iš Tave, vertas esi didžiausios aukos“.

Argi Dievas atėmė iš Abraomo anksčiau jam duotą vienintelį vaiką?

Ar Dievo Meilė duoda, kad atimtų? Ne, tačiau **Dievas trokšta išgirsti žmogaus atsakymą.**

Elgiasi su juo ne kaip su daiktu, o kaip su partneriu. Gerbia savo mažą vaiką ir trokšta kalbėtis su juo. Pagal žmogaus norą jį palieka. Pasirinkimas yra žmogaus nuosavybė.

6

Kai žmogus protu ir valia pasirenka Mane kaip Didžiausią Gėrį ir visą kitą yra pasiryžęs atstumti, o Man savo širdyje

*Pr 22, 1-18
Jok 2, 21-24*

skirti pirmąją vietą, atrodo, kad jau pasirinko. Tačiau tai tik akimirkos pasirinkimas, o žmogus gyvena laike. Juk tiek žmonių, pasirinkusių Mane, o netgi uoliai tarnaudami Man daugelį metų, vėliau pakeitė nuomonę ir traukėsi pas dievukus, kurie įžiebė aistrą jų širdyse.

Žmogus yra menkas, nepastovus ir linkęs išdavystei. Kiekvienas iš jūsų, eidamas pas Mane, pereina per tūkstančius išdavysčių. Žinau tai ir esu kantrus ir atlaidus. Mylius jus tokius, kokie esate, o Mano Meilė labai skiriasi nuo jūsiškės.

Aš myliu visada, nekintamai ir vienodai stipriai kiekvieną iš jūsų, ar yra geras sūnus, ar paklydėlis; ar gyvena santaikoje su Manim, ar skleidžia neapykantą ir šmeižia Mane.

Noriu, kad Mano nepajudinama Meilė jums būtų ramsčiu, parama ir viltimi.

Pateikiau šią tiesą žmonių giminei, kad matytumėte Mano Meilę kaip švyturį audrų vandenyne, kuriame gyvenate, ir kad turėtumėte, kur grįžti.

Mano Meilė yra santykių tarp Dievo ir žmogaus pagrindas.

Žmogus ateina ir išeina, yra nepasitinktis ir įtarus, kadangi nesupranta Meilės, kuri viską pergyvens ir paaiškins, Kuri myli – ne dėl savęs – bet dėl žmogaus.

Kaip ugnis nedega tam, kad sušildytų save, bet tam, kad teiktų šilumą ir šviesą, taip ir **Dievas yra ugnis ir spindėjimas. Yra Meilė. Nereikalauja Jos. Yra Ja.**

Keista, kad Dievas trokšta žmogaus meilės. Taip, tačiau tam, kad galėtų išvaduoti jį. Jam pačiam yra būtinas meilės atsakymas, kadangi Dangus yra nepailstamos Meilės pasikeitimas tarp Tvėrėjo ir tvarinio, tarp Tėvo ir vaiku.

Todėl Dievo Sūnus sakė: „Dangiškoji Karalystė yra jummyse“. Tik nuo žmogaus priklauso, ar panorės gyventi meilėje su Manimi, Kuris aukoja jam – Save. Tačiau, jei panorės priimti Mane, jau žemėje gali gyventi su Manim, Dievu ir Savo Tėvu.

Tokiam gyvenimui tarpusavio Meilėje kviečiu kiekvieną iš jūsų.

Ir nesvarbu, kiek metų žmogus neapkentė Manęs, apsiėjo be Manęs, šalinosi Manęs, stengėsi sunaikinti Mano kūrinį ar Mano vaikus. Jei net iki paskutinės dienos, iki paskutinės

valandos atmetinėjo Mane, o galiausiai praregėjo, panoro ir priėmė – net paskutiniu riksmu, atodūsiu, mintim – esu laimingas, nes tai yra mano išgelbėtas vaikas ir jis gyvens.

Nieko jums neprimenu, ištrinu kaltes. Nubraukiu klaidas ir metu į nebūtį. Tikslas pasiektas – žmogus bus laimingas. Įgis namus, kuriems jį priskyriau – kviesdamas būčiai.

Man nerūpi jūsų kaltės ir klaidos, kurias turite padaryti, kol išekodami ir vargdami, klysdami ir kęsdami atrasite Mane.

Svarbu yra tai, kad atrandate Tėvą, Kuris laukia jūsų, Kuris degančia meile išeina pasitikti jūsų, pakelia jus ir glaudžia prie širdies.

Lk 15, 11-32

Kad jums būtų lengviau eiti, ir kad greičiau Mane atrastute, kad džiaugtutės Mano draugyste ir gyventute laimingi, kalbu jums per amžius ir vis naujai šaukiu; skatinu, padedu.

7

Nebijokite Manęs. Esu Tas, Kurio širdį turite. Aš jus prikėliau gyvenimui. Esate Mano vaikai. Sūnus Mano jus atpirko **ir Jo Kraujo dėka galite tapti švarūs visada – kada tik to panorėsite.**

Apr 5, 9-10

Atsikratykite baimės, kreipdamiesi į Mane. Vėl būkite kaip vaikai: patiklūs ir betarpiški, tikri, kad Tėvas jus myli.

Kai žmogus yra tikras, kad yra mylimas, tampa tikrai savimi, kadangi atmeta tai, kas yra jame gyvuliška: pavojaus baimę, įtemptą budrumą, nepasitikėjimą ir įtarinėjimą. Visus šiuos bruožus jame išugdė pasaulio sugadinta aplinka. Ilgi nepaliaujamo pavojaus tūkstantmečiai žmogiškoje giminėje išugdė beveik gyvulišką instinktą, tačiau jis siekia net dvasios gelmes, nuodydamas jas baime.

Ir štai žmogus tą gyvulišką baimę priskiria Dievui. Jeigu tiki Juo, sugeba apkaltinti Jį visomis pasaulio blogybėmis, ypač tomis, kurias sukelia pats.

Žmogiškoji giminė klimpsta neapykantoje, atmetusi Mano Įstatymą: „KAD MYLĖTUMĖT VIENAS KITA“. Tautos grąšina viena kitai, kovoja tarpusavy; valdžios žudo savo piliečius, užpuldinėja kaimynines valstybes, baugina mirtimi ir kuria vis baisesnius ginklus jai vykdyti.

Žmogus gyvena vis didesnėje baimėje. Toji baimė augdama, tampa visuotinė, apima Dievą.

8

Kaipgi galiu išvaduoti jus iš beprotiškos baimės atmosferos, jeigu ne Meile?

1 Kor 13, 4-8

O Meilė nenaudoja jėgos. Meilė kviečia, šaukia: „Atėkite pas Mane visi, kas esate pavargę...“ ir vis laukia.

Tie, kurie patiki Dievo Meile, tampa laisvi nuo savo aplinkos diktuojamų sąlygų. Nustoja bijoję ir pasikeitę – nesigina nuo pasaulio – eina apsiginklavę Meile, stiprūs Dievu prieš pasaulį, kad padėtų, gydytų ir gelbėtų savo brolius.

Tada prasideda pasaulio gydymas. Žmogus bendradarbiauja su Dievu, Tėvu Savo, skleidžia Meilę pasaulyje, kuriame Jos nėra.

Savatoriškas bendradarbiavimas žmogaus – dabar jau laisvos būtybės, išsivadavusios nuo baimės – yra didžiausia garbė, kokią galima patirti žemėje.

O Aš trokštu ta garbe apdovanoti kiekvieną iš jūsų.

9

Numatydamas jūsų sugrįžimą pas Mane, apdovanojau jus – jūsų buvimo pradžioje – nesuskaičiuojama Mano Dovanų gausybe, kad turėtumėte kuo tarnauti, tai yra – apdovanoti. Tarp tų dovanų galite surasti Mano pasitikėjimą jums. Viltį, kad būdami Mano vaikai panorėsite jas tinkamai panaudoti – dovanoti jas – sekant Manimi, o ne vartoti tik savo pačių naudai.

Tačiau net tada, kai taip darote, neatimu iš jūsų Mano Dovanų laukdamas, kad atsipeikėsite, grįšite pas Mane, o tuomet kartu tarnausime reikalingiems pagalbos.

Ar supratote, koks didelis yra Mano pasitikėjimas jums? Atrodo neįmanoma, kad Aš, pažįstantis jus ir jūsų mintis vis dar tikėčiau jums, tiesa? Tačiau milijonai žmonių atsiliepė į Mano meilę ir pasitikėjimą, apdovanodami Mane pasitikėjimu, o tuomet išnyko baimė – ta siena tarp Manęs ir jūsų – ir jūsų gyvenimas tapo laisvas, nevaržomas,

džiaugsmingas, nors dažnai sunkus, net iki pat susitikimo su Manim Mano šventybėje, Mano Namuose.

Aš auklėju jus kaip motina, kantriai, be skubos, savo pavyzdžiu. Gera motina visa, kas vaikui reikalinga, daro pati, vėliau padeda, moko ir skatina, kad išmokytų kalbėti, vaikščioti, kad taptų subrendęs ir savarankiškas. Gera motina trokšta išmokyti vaiką, kaip būti žmogumi. Moko ne dėl pagalbos – sau, bet dėl vaiko gerbūvio, kadangi trokšta laimės savo vaikams, trokšta, kad vaikas užaugtų ir atskleistų visas savo galimybes.

O kaip labiau Aš, jūsų tikrasis ir tobulas Tėvas, trokštu jūsų laimės, kuriai pasiekti sukūriau jus.

10

– Tėve! ar panorėsi paaiškinti mums H. nerimą? Tu žinai jos motinos sveikatos būklę? Ir tas antras klausimas, „ar reikia išpažinti lengvą nuodėmę, kurią Tu jau atleidai, nes tai jaučiame, supratome savo klaidą ir pagal galimybes – pataisėme ją?“

– Gerai, dukra, noriu, kad kreiptumėtės į Mane, kai suteikiu jums tokią galimybę. H. (...) turi žinoti, kad išpažįstame ne tik kaltę, kurią Aš – jei žmogus gailisi – atleidžiu tuoj pat (teisingumą, jei tik įmanoma, reikia įvykdyti, nes to reikalauja Jūsų sąžinė, kad įgytų ramybę). Tačiau nuolatinis ir stiprus pagerėjimo nuosprendis: „eik ir nenusidėk daugiau“ sakau jums, o Mano jėga stiprina jus ir padeda, kad nebegrįztumėte prie savo kalčių. Prie išpažinties akto – pridėdu Mano Jėgą – paslėpta kiekviename sakramente tam, kad jus gelbėtų, stiprintų ir lydėtų jus. Tą didžiulę Mano Pagalbą turite panaudoti tam, kad jus vis atnaujintų Mano Malonė ir Jėga.

Kiekvienas vaikas prašo sveikatos savo Motinai ir tai yra normalu. Už kiekvieną, kuriam ko nors trūksta turite prašyti ir nenustoti, taip, kaip sveikatos savo dukrai prašė kanaanėjos moteris. Jeigu Aš duodu tokį gyvenimo kelią, tai reiškia, kad jis yra pats geriausias šiam asmeniui ir greičiausiai bei tobuliausiai padarys jį šventu, kai bus priimtas. Jūs turite lydėti kenčiančius, duodami jiems savo kantrybę, gerą nuotaiką, švelnumą ir jautrumą, nes

jeigu tai atsitinka jūsų artimiesiems, tai liečia jus ir kartais yra vienintelė užduotis, kokią jums užduodu ir jūsų kelias pas Mane. Atkaklūs ir ištvermingi prašymai gali būti sąlyga, kad duosiu jums tai, ko prašote, pakeisdamas gyvenimą jūsų ir to, dėl kurio sveikatos prašote. Jūsų prašymai visada yra vaisingi, kadangi šaukia Man apie jūsų meilę ir pasitikėjimą. Ir pagal juos padedu, bet ne taip, kaip jūs norite – nes geriau žinau, kas jums labiausiai yra reikalinga – bet taip, kaip Aš manau, kad bus jums geriausia. Išoriniai ligos požymiai nėra tokie svarbūs, kaip dvasios būseną, o čia visada jūsų išklausysiu, nes rūpi mums (Man ir jums) tai, kas svarbiausia – amžinasis gyvenimas džiaugiantis Mano buvimu. Taigi priimant tai, ką duodu, reikia prašyti pagalbos, jėgų, taip pat ir kad nuimčiau sunkumus, jeigu tokia yra Mano Valia.

Prašykite per Mano Mielaširdingumą, remiantis Mano veiksmis dėl jūsų artimųjų, kuriuos įvykdžiau (Šventas Raštas) ir palikite sprendimą Man. Prašykite taip pat, kad jus užtartų Mano Motina ir Jai palikite pranašavimą šiuo reikalu nenustodami stengtis.

11

Nori, kad paaiškintčiau Tau jūsų laisvės ir jūsų pasitikėjimo Manim paslaptį?

Jau paaiškinau, kaip labai Mano pasitikėjimas jumis pralenkia jūsų. Ir tuo einu jūsų pasitikti ir mokau jus.

Sutvėrėjas panoro susilyginti su savo tvariniu ir todėl apdovanojo jį laisve. Nes tik ten galima lygybė, kur gyvena laisvė. Aš esu Laisvė ir to paties trokštu jums. Su kiekvienu iš jūsų kalbu apie jūsų laivę. Nevilioju jūsų, nežadu, nepriverčiu. Aš tiktai myliu.

Kas ištroškęs Meilės – suras ją Manyje.

Taigi kuris iš jūsų panorės Manęs – turės Mane, nes tai Aš laikiu jūsų; Aš – myliu; Aš – trokštu jūsų laimės.

Pagal kiekvieną laisvą jūsų kvietimą – skubu atvykti. Meilė trokšta būti prie mylimojo. Motina – prie vaiko. Draugas – prie draugo.

Tačiau Aš – nekeičiu Mano pomėgių. Jūs lankstūs ir

kintantys, nepastovūs ir neištikimi. Kaipgi galiu patikėti jūsų meile? Vieną akimirką šaukiate Mane, o kitą atstumiate, bėgate nuo Manęs, burnojate...

12

Kas gi yra jūsų tikrosios meilės matas?

Laikas, kuriame esate prie Manęs. O kas yra jūsų buvimas? PASITIKĖJIMO PADĖTIS. Ne išplėsta iš jūsų gyvenimo malda – adtiduota Man – **o gyvenimo su Manim malda.**

Tiesa, kad tai taip paprasta?..

Tai, ką jums duodu, prieinama kiekvienam iš jūsų, tačiau labiau prieinama paklusniems ir gyvenantiems tiesoje.

Kas žino, kad Mano akyse yra mažas ir nuodėmingas, silpnas ir neištvermingas, tas tikisi Mano Galios, Šventumo ir ištikimos Meilės labiau, negu tas, kuris mano esąs didis, protingas ir stiprus.

Rom 12, 16

Kas supranta visą savo silpnumo gelmę, tik tas pilnutinai priklauso nuo Mielaširdingos Galios, kurią duodu jums visada be apribojimų. Todėl iš jūsų neatimu jūsų silpnybės, o ant jos kuriu Mano Šlovę jumyse. Kadangi kuo mažiau pasitikėjimo savo galimybėmis gyvuoja jumyse, tuo didesnis Mano pasitikėjimas tais, kurie ieško ir trokšta Mano draugystės. Būtent jums sakau šiuos žodžius; jums teikiu Mano pagalbą. Tarp jūsų juk nėra „gerų“ ir „šventų“. Yra tie, kurie mato savo silpnumą ir žmonės „akli“ jai, pasitikintys savo galia. Tik tas gali gyventi šviesoje, kurio akys yra sveikos. Jeigu jūsų sielos akys mato visur esančią nuodėmę jūsų pasaulyje, žmogiško silpnumo bendriją, kuria dalinatės visi, taip pat mato nesibaigiančią Mano Meilę, palaikančią šį pasaulį, Mylinčią jus – nežiūrint nieko. Todėl turėtumėt būti dėkingi už Mano Meilės Dovaną, Apreišką jums per Jėzų Kristų, Mano žodį, aukotą jums ir už jus, o ne – nerimauti, gėdytis ir maištauti.